

[Margrete Auken]

bare prøver at gøre klart, er, at mennesker reagerer anderledes, og at jeg ikke er bedre end så mange andre, når en panikreaktion sætter ind. Derfor kan vi ikke forestille os, at det dér vil gå godt, og det er for ikke at komme i den situation, at vi vil have det værket lukket.

Jeg synes, det er meget usmageligt, at man bruger dette her til en hetz mod pædagoger. Jeg foreslår, at de tilstedeværende folketingsmedlemmer, der gør det, går ud og overtager ansvaret dér, når de nu er så ansvarsbevidste. I øvrigt var det bedre at være ansvarsbevidst ved at bede om, at værket blev lukket.

Jeg har også en lille bemærkning til hr. Maisteds indlæg. Hr. Maisted gjorde meget ud af, at Ove Nathan engang havde skrevet, at han nok mente, vi skulle have atomkraft. Ove Nathan er faktisk et sjældent, men et strålende eksempel på, at argumenter gør indtryk. Ove Nathan har selv gjort rede for, hvad det var, der bevægede ham til i hvert fald for Barsebäck's vedkommende at skifte holdning, og det var mange af de ting, som nu er klargjort med hensyn til landforureningsrapporten. Det er i øvrigt temmelig længe siden; det var allerede i sommeren 1978, hvor Ove Nathan skrev kronikken »Man sagde, at Titanic ikke kunne synke«.

Dernæst nogle bemærkninger til ministeren. Jeg er frygtelig ked af, at ministeren ikke kan lide min måde at snakke på. Jeg har sidet og kigget min tale igennem og kunne slet ikke finde de omtalte frække ord og har også sagt til formanden, at han burde have skredet ind, hvis jeg havde været så fræk. Jeg må altså konkludere, at det er en talefejl hos mig, at jeg ikke kan det her folketingsmesopotamisk. Jeg skal måske ved lejlighed gøre noget for at få det lært, så vi ikke får den slags usaglige kontroverser med hinanden; vi har såmænd nok andet at tage fat på end sippede reaktioner på hinandens sprog.

Jeg synes ikke, at ministerens svar var betryggende på baggrund af den ros, jeg rent faktisk mente jeg gav ministeren, og som vi også har givet udtryk for fra 3 partiers side tidligere, hvor vi med udgangspunkt i ministerens egne konklusioner konkluderede, at der her var tale om et skridt, som faktisk pegede videre ud over de mange kommissioners strategi. Jeg må indrømme, at jeg, mens ministeren talte, kom til at tænke på den norske digter, der i et skuespil om det politi-

ske liv siger, at det, det gælder om i politik, er at lære at finde den hårfine grænse mellem absolut intet og næsten noget.

For nu at gøre et lille forsøg på at komme ud over denne hårfine grænse vil jeg gerne spørge ministeren, hvad der egentlig er meningen med den kommission, hvad den skal. Det er meget uld, vi har fået. Hr. Dræbye spurgte om det samme, og hr. Waldorff spurgte om det samme, så det er kommet fra flere sider, men vi har ikke fået et klart svar på spørgsmålet: hvad skal den kommission? Hvor længe skal den arbejde? Hvem skal sidde i den? Hvad er meningen med den? Af traditionelle kommissioner har vi haft nok indtil nu – i en anden forstand har vi ikke haft nok. Jeg vil meget gerne have det svar, og ministeren må give det i næsten det sprog, han har lyst til.

(Kort bemærkning).

Ole Fernt Henriksen (KF):

Jeg skal ikke blande mig i striden mellem ministeren og fru Margrete Auken, men jeg vil gerne sige, at når et folketingsmedlem her står op og siger, at vedkommende – ikke i tilfælde af en katastrofe, men i tilfælde af en trussel – vil skynde sig at køre ud af byen – »styrte af sted« sagde du – så påtager du dig – og jeg tror ikke, det er tilsigtet, men jeg vil bede dig komme op og svare på det – et meget stort ansvar, fordi du i virkeligheden opfordrer denne bys og dens omegns befolkning til at lave et for hundredtusinder af mennesker totalt livstruende sammenbrud. Hvis den ulykke, som du frygter, sker, er det, vi skal bevare hovedet fantastisk koldt i denne by. Ingen må styrte af sted hvileløst og trampe gamle og syge og andre ned. Der er nogle, der ikke kan flygte; de skal passes. Det, det drejer sig om, er, at Falck-folk er her, at civilforsvarets folk er her, at denne by fungerer netop i denne situation. Jeg vil bede dig komme op og afkræfte, at du opfordrer befolkningen til at optræde på denne livsfarlige måde.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg må igen henlede opmærksomheden på folketingets forretningsordens § 26, ifølge hvilken det ikke er tilladt at tiltale medlemmerne direkte. Og i omtale anvendes hr., fru eller frk.